

Jerzy Krasicki

2011-02-04

prozaik, dramaturg

Urodził się 8 listopada 1927 r. w Łucku na Wołyniu. Zmarł 22 maja 2004 roku. Magister filologii polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim (1951). W roku 1948 ukończył studia w Państwowej Szkole Dramatycznej w Krakowie. W latach 1948 - 1968 pracował jako aktor w teatrach: Śląskim w Katowicach, Polskim w Poznaniu i w Teatrze Rozmaitości w Krakowie, a w latach 1969-1975 pełnił funkcję kierownika artystycznego i wicedyrektora „Estrady Wojewódzkiej w Krakowie”. Jako pisarz debiutował w 1959 r. na łamach „Życia Literackiego”. Wiersze, prozę, utwory dramatyczne, artykuły i recenzje drukował także w czasopismach „Arka”, „Dialog”, „Poznaj świat”, „Scena”, „Tygodnik Powszechny”, „Współczesność”, „Zebra”. Współpracował z Teatrem TVP. Posiada krzyż Armii Krajowej i Medal Wojska Polskiego. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i PEN-Clubu.

Publikacje książkowe:

„Tamten brzeg” : opowiadania - Warszawa: Iskry, 1961; „Z tej samej gliny” : powieść - Warszawa, Iskry, 1962; „Emilia i nieznajomi” : powieść - Kraków : Wydawnictwo Literackie, 1962; „Po prostu młodzi”: powieść - Warszawa, Iskry, 1970; „Długa podróż” : powieść - Kraków, Wydawnictwo Literackie, 1982; „W butach i na bosaka” : reportaże - Kraków: Wydawnictwo Literackie, 1982; „Boczny tor”: powieść - Warszawa: Iskry, 1985; „W świętym mieście Puri”: reportaż biograficzny - Warszawa, Verbinum, 1988; „Wielki ptak”: powieść - Kraków: C&D, 1992; „Drogami miłosierdzia” Warszawa, Verbinum 2000, „Spojrzyć poza widnokrąg”, Wydawnictwo Prószyński i S-ka, Warszawa 2001.

Autor czterech sztuk teatralnych, paru widowisk i audycji telewizyjnych, a także słuchowisk radiowych.